

RODINNÁ BOHOSLUŽBA VEĽKÉHO ŠTVRŤKA

Molíťvami svjatých otéc nášich, Hóspodi Iisúse Christé, Sýne Bóžij, pomíľuj nas.

Sláva Tebí, Bóže náš, sláva Tebí.

Carjú nebésnyj, Uťišiteľu, Dúše ístiny, íže vezdí sýj i vsjá ispolňájaj, Sokróvišče blahích i žízňi Podátelu, priidí i vselísja v ný, i očisti ný ot vsjákija skvérny, i spasí, Bláže, dúšy náša.

Svjatýj Bóže, Svjatýj Krípkij, Svjatýj Bezsmértnyj, pomíľuj nás. **3x.**

Sláva Otcú, i Sýnu, i Svjatómu Dúchu, i nýňi i prísno, i vo víki vikóv, amíň.

Presvjatája Trójce, pomíľuj nás: Hóspodi, očisti hrichí náša: Vladý-ko, prostí bezzakónija náša: Svjatýj, posítí i iscílí némošči náša, ímene Tvojehó rádi.

Hóspodi, pomíľuj, **3x. Sláva, i nýňi:**

Ótce náš, Íže jesí na nebesích! Dá svjatítsja ímja Tvojé: da priidet Cárstvije Tvojé: da búdet vóľa Tvojá, jáko na nebesí, i na zemlí. Chľíb náš nasúščnýj dážd' nám dnés: i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavľajem dolžnikóm nášim. I ne vvedí nás vo iskušěňije, no izbávi nás ot lukávaho.

Hóspodi, pomíľuj, **12x. Sláva, i nýňi:**

Priidíte, poklonímsja Carévi nášemu Bóhu.

Priidíte, poklonímsja i pripadém Christú, Carévi nášemu Bóhu.

Priidíte, poklonímsja i pripadém Samomú Christú, Carévi i Bóhu nášemu.

Psalóm 19 (cirkevnoslovansky alebo slovensky – vid' ďalej)

Uslýšit řá Hospód' v deň pečáli, zaščítit řá ímja Bóha Iákovľa. Póslet tí pómošč ot Svjataho, i ot Sióna zastúpit řá. Pomjanét vsjáku žértvu tvojú, i vsesožžěňije tvojé túčno búdi. Dást tí Hospód' po sérdcu tvojemú, i vés sovít tvój ispólnit. Vožrádujemsja o spasěňiji Tvojém, i vo ímja Hóspoda Bóha nášeho vozvelíčimsja: ispólnit Hospód' vsjá prošěňija tvojá. Nýňi poznách, jáko spasé Hospód' Christá Svojhó. Uslýšit Jehó s Nebesé Svjataho Svojhó, v sílach spasěňije desnícy Jehó. Síji na kolesnícach, i síji na kónech: mý že vo ímja Hóspoda Bóha nášeho prizovém. Tíji spjati býša i padóša, mý že vostáchom i isprávichomsja. Hóspodi, spasí carjá, i uslýši ný, vónže ášče deň prizovém řá.

ALEBO:

ŽALM 20 (19)

2 Nech ťa vyslyší Pán v čase súženia, nech ťa ochráni meno Boha Jakubovho. 3 Nech ti pošle pomoc zo svätyne a nech ťa bráni zo Siona. 4 Nech si spomenie na všetky tvoje obetné dary a tvoja žertva nech mu je príjemná. 5 Nech ti dá, za čím tvoje srdce túži, a nech vyplní každý tvoj zámer. 6 Budeme sa tešiť z tvojho víťazstva a v mene nášho Boha dvíhať zástavy. Nech Pán splní všetky tvoje priania. 7 Teraz viem, že Pán zachráni svojho pomazaného; vyslyší ho zo svojho svätého neba, zachráni ho mocou spásonosnej pravice. 8 Na vozy sa spoliehajú jedni, druhí na kone, ale my vzývame meno Pána, nášho Boha. 9 Oni sa zrútia a padnú, my však stojíme na nohách. 10 Pane, daj vždy víťaziť kráľovi a nás vyslyš, kedykoľvek ťa budeme vzývať.

Sláva, i nýňi: Allilúija, allilúija, allilúija, sláva Tebí Bóže. (3x)

I tropár, hlás 8: Jehdá slávňiji učenicý na umovėňiji večeri prosviščáčusja, tohdá Júda Zločestívij srebroľúbijem nedúhovav omračášesja, i bezzakónnym sudijám Tebé právednaho Sudijú predajét. Vížd' imíňij račíteľu, sích rádi udavlėňije upotreívšja! Biží nesýtyja duší, Učíteľu takovája derznúvšija: íže o vsích Blahíj, Hóspodi sláva Tebí.

Čítanie z Evanjelia

Pred čteňijem Jevánhel'ija pojém: Sláva strastém Tvojím, Hóspodi, sláva Tebí.

1 Bolo pred veľkonočnými sviatkami. Isus vedel, že nadišla jeho hodina odísť z tohto sveta k Otcovi. A pretože miloval svojich, čo boli na svete, miloval ich do krajnosti. 2 Pri večeri, keď už diabol vnukol Judášovi, synovi Šimona Išariotského, aby ho zradil, 3 Isus vo vedomí, že mu dal Otec do rúk všetko a že od Boha vyšiel a k Bohu odchádza, 4 vstal od stola, zoblíkol si odev, vzal plátennú zásteru a prepásal sa. 5 Potom nalial vody do umývadla a začal umývať učeníkom nohy a utierať zásterou, ktorou bol prepásaný. 6 Tak prišiel k Šimonovi Petrovi. On mu povedal: „Pane, ty mi chceš umývať nohy?“ 7 Isus mu odpovedal: „Teraz

ešte nechápeš, čo robím, ale neskôr pochopíš.“ **8** Peter mu povedal: „Nikdy mi nebudeš umývať nohy!“ Isus mu odpovedal: „Ak ťa neumyjem, nebudeš mať podiel so mnou.“ **9** Šimon Peter mu vravel: „Pane, tak potom nielen nohy, ale aj ruky a hlavu!“ **10** Isus mu na to: „Kto sa okúpala, potrebuje si umyť už len nohy a je celý čistý. A vy ste čistí, ale nie všetci.“ **11** Vedel totiž, kto ho zradí, - preto povedal: „Nie všetci ste čistí.“ **12** Keď im umyl nohy a obliekol si odev, znova si sadol k stolu a povedal im: „Chápete, čo som vám urobil? **13** Vy ma oslovujete: »Učiteľ« a: »Pane« a dobre hovoríte, lebo to som. **14** Keď som teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy vám, aj vy si máte jeden druhému nohy umývať. **15** Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám. (Jn 13, 1-15)

12 Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás. **13** Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí život za svojich priateľov. **14** Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem. **15** Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca. **16** Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo; aby vám Otec dal všetko, o čo ho budete prosiť v mojom mene. (Jn 15, 12-16)

14 Keď prišla hodina, (Isus) zasadol za stôl a apoštoli s ním. **15** Tu im povedal: „Veľmi som túžil jesť s vami tohto veľkonočného baránka skôr, ako budem trpieť. **16** Lebo hovorím vám: Už ho nebudem jesť, kým sa nenaplní v Božom kráľovstve.“ **17** Vzal kalich, vzdával vďaky a povedal: „Vezmite ho a rozdeľte si ho medzi sebou. **18** Lebo hovorím vám: Odteraz už nebudem piť z plodu viniča, kým nepríde Božie kráľovstvo.“ **19** Potom vzal chlieb a vzdával vďaky, lámal ho a dával im, hovoriac: „Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás. Toto robte na moju pamiatku.“ **20** Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás. (Lk 22, 14-20)

(Neskôr) Isus vyšiel so svojimi učeníkmi za potok Cedron. Tam bola záhrada. Vošiel do nej on i jeho učeníci. **2** O tom mieste však vedel aj jeho zradca Judáš, lebo Isus sa tam často schádzal so svojimi učeníkmi. **3** Judáš vzal kohortu a sluhov od veľkňazov a farizejov a prišiel ta s lampášmi, fakľami a zbraňami. **4** Ale Isus, keďže vedel všetko, čo malo naňho prísť, popodišiel a opýtal sa ich: „Koho

hľadáte?“ 5 Odpovedali mu: „Isusa Nazaretského.“ Povedal im: „Ja som.“ Bol s nimi aj zradca Judáš. 6 Ako im povedal: „Ja som,“ cúvli a popadali na zem. 7 Znova sa ich teda opýtal: „Koho hľadáte?“ Oni povedali: „Isusa Nazaretského.“ 8 Isus odvetil: „Povedal som vám: Ja som. Keď teda mňa hľadáte, týchto nechajte odísť!“ 9 Tak sa malo splniť slovo, ktoré povedal: „Z tých, ktorých si mi dal, nestratil som ani jedného.“ 10 Šimon Peter mal meč. Vytasil ho, zasiahol ním veľkňazovho sluhu a odťal mu pravé ucho. Sluha sa volal Malchus. 11 Ale Isus Petrovi povedal: „Schovej meč do pošvy! Azda nemám piť kalich, ktorý mi dal Otec?“ 12 Kohorta, veliteľ a židovskí sluhovia Isusa chytili, zviazali ho 13 a priviedli najprv k Annášovi; bol totiž tesťom Kajfáša, ktorý bol veľkňazom toho roka. 14 A bol to Kajfáš, čo poradil Židom: „Je lepšie, ak zomrie jeden človek za ľud.“ 15 Za Isusom šiel Šimon Peter a iný učeník. Ten učeník sa poznal s veľkňazom a vošiel s Isusom do veľkňazovho dvora, 16 Peter však ostal vonku pri dverách. Potom ten druhý učeník, čo sa poznal s veľkňazom, vyšiel, prehovoril s vrátničkou a voviedol ta Petra. 17 Tu vrátnička povedala Petrovi: „Nie si aj ty z učeníkov toho človeka?“ On vravel: „Nie som.“ 18 Stáli tam sluhovia a strážnici, ktorí si rozložili oheň, lebo bolo chladno, a zohrievali sa. S nimi stál aj Peter a zohrieval sa. 19 Veľkňaz sa vypytoval Isusa na jeho učeníkov a na jeho učenie. 20 Isus mu odpovedal: „Ja som verejne hovoril svetu. Vždy som učil v synagóge a v chráme, kde sa schádzajú všetci Židia, a nič som nehovoril tajne. 21 Prečo sa pýtaš mňa? Opýtaj sa tých, ktorí počuli, čo som im hovoril! Oni vedia, čo som hovoril.“ 22 Ako to povedal, jeden zo sluhov, čo tam stál, udrel Isusa po tvári a povedal: „Tak odpovedáš veľkňazovi?“ 23 Isus mu odvetil: „Ak som zle povedal, dokáž, čo bolo zlé, ale ak dobre, prečo ma biješ?“ 24 A tak ho Annáš zviazaného poslal k veľkňazovi Kajfášovi. 25 Šimon Peter tam stál a zohrieval sa. I pýtali sa ho: „Nie si aj ty z jeho učeníkov?“ On zaprel: „Nie som.“ 26 Jeden z veľkňazových sluhov, príbuzný toho, ktorému Peter odťal ucho, vravel: „A nevidel som ňu s ním v záhrade?“ 27 Peter znova zaprel - a vtom zaspieval kohút. 28 Od Kajfáša viedli Isusa do vládnej budovy. Bolo už ráno. Ale oni do vládnej budovy nevošli, aby sa nepoškvrnili a mohli jesť veľkonočného baránka. 29 Preto vyšiel von za nimi Pilát a opýtal sa: „Akú žalobu podávate proti tomuto človeku?“ 30 Odpovedali mu: „Keby tento nebol zločinec, neboli by sme ti ho vydali.“ 31 Pilát im povedal: „Vezmite si ho vy a súdte podľa svojho zákona!“ Židia mu

odpovedali: „My nesmieme nikoho usmrtiť.“ 32 Tak sa malo splniť Isusovo slovo, ktorým naznačil, akou smrťou zomrie. 33 Pilát opäť vošiel do vládnej budovy. Predvolal si Isusa a spýtal sa ho: „Si židovský kráľ?“ 34 Isus odpovedal: „Hovoríš to sám od seba, alebo ti to iní povedali o mne?“ 35 Pilát odvetil: „Vari som ja Žid? Tvoj národ a veľkňazi mi ťa vydali. Čo si vykonal?“ 36 Isus povedal: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Keby moje kráľovstvo bolo z tohto sveta, moji služobníci by sa bili, aby som nebol vydaný Židom. Lenže moje kráľovstvo nie je stadiaľto.“ 37 Pilát mu povedal: „Tak predsa si kráľ?“ Isus odpovedal: „Sám hovoríš, že som kráľ. Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.“ 38 Pilát mu povedal: „Čo je pravda?“ Ako to povedal, znova vyšiel k Židom a vravel im: „Ja na ňom nenachádzam nijakú vinu. 39 Je však u vás zvykom, že vám na Veľkú noc prepúšťam jedného väzňa. Chcete teda, aby som vám prepustil židovského kráľa?“ 40 Oni znova kričali: „Toho nie, ale Barabáša!“ A Barabáš bol zbojník. 1 Vtedy Pilát Isusa vzal a dal ho zbičovať. 2 Vojaci uplietli z trnia korunu, položili mu ju na hlavu a odeli ho do purpurového plášťa. 3 Prichádzali k nemu a hovorili: „Buď pozdravený, židovský kráľ!“ A bili ho po tvári. 4 Pilát znova vyšiel a povedal im: „Pozrite, privádzam vám ho von, aby ste vedeli, že na ňom nijakú vinu nenachádzam.“ 5 Isus vyšiel von s trňovou korunou a v purpurovom plášti. Pilát im povedal: „Hľa, človek!“ 6 Len čo ho zazreli veľkňazi a ich sluhovia, kričali: „Ukrižuj! Ukrižuj ho!“ Pilát im povedal: „Vezmite si ho a ukrižujte. Ja na ňom nenachádzam vinu.“ 7 Židia mu odpovedali: „My máme zákon a podľa zákona musí umrieť, lebo sa vydával za Božieho Syna.“ 8 Keď to Pilát počul, ešte väčšmi sa naľakal. 9 Znova vošiel do vládnej budovy a spýtal sa Isusa: „Odkiaľ si?“ Ale Isus mu neodpovedal. 10 Pilát sa ho spýtal: „So mnou sa nechceš rozprávať?! Nevieš, že mám moc prepustiť ťa a moc ukrižovať ťa?“ 11 Isus odpovedal: „Nemal by si nado mnou nijakú moc, keby ti to nebolo dané zhora. Preto má väčší hriech ten, čo ma vydal tebe.“ 12 Od tej chvíle sa Pilát usiloval prepustiť ho. Ale Židia kričali: „Ak ho prepustiš, nie si priateľom cisára. Každý, kto sa vydáva za kráľa, stavia sa proti cisárovi.“ 13 Keď Pilát počul tieto slová, vyviedol Isusa von a sadol si na súdnu stolicu na mieste zvanom Lithostrotus, po hebrejsky Gabbatha. 14 Bol Prípravný deň pred Veľkou nocou, okolo poludnia. Tu

povedal Židom: „Hľa, váš kráľ!“ **15** Ale oni kričali: „Preč s ním! Preč s ním! Ukrižuj ho!“ Pilát im povedal: „Vášho kráľa mám ukrižovať?“ Veľkňazi odpovedali: „Nemáme kráľa, iba cisára!“ **16** Tak im ho teda vydal, aby ho ukrižovali. A oni prevzali Isusa. **17** Sám si niesol kríž a vyšiel na miesto, ktoré sa volá Lebka, po hebrejsky Golgota. **18** Tam ho ukrižovali a s ním iných dvoch, z jednej i druhej strany, Isusa v prostriedku. **19** Pilát vyhotovil aj nápis a pripevnil ho na kríž. Bolo tam napísané: „Isus Nazaretský, židovský kráľ.“ **20** Tento nápis čítalo mnoho Židov, lebo miesto, kde Ježiša ukrižovali, bolo blízko mesta; a bol napísaný po hebrejsky, latinsky a grécky. **21** Židovskí veľkňazi povedali Pilátovi: „Nepíš: Židovský kráľ, ale: On povedal: »Som židovský kráľ.«“ **22** Pilát odpovedal: „Čo som napísal, to som napísal.“ **23** Keď vojaci Ježiša ukrižovali, vzali jeho šaty a rozdelili ich na štyri časti, pre každého vojaka jednu. Vzali aj spodný odev. Ale tento odev bol nezošívajúci, odhora v celku utkaný. **24** Preto si medzi sebou povedali: „Netrhajme ho, ale losujme oň, či bude!“ Aby sa splnilo Písmo: „Rozdelili si moje šaty a o môj odev hodili lós.“ A vojaci to tak urobili. **25** Pri Isusovom kríži stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova, a Mária Magdaléna. **26** Keď Isus uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ **27** Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe. **28** Potom Isus vo vedomí, že je už všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo: „Žízň.“ **29** Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda na yzop špongiu naplnenú octom a podali mu ju k ústam. **30** Keď Isus okúsil ocot, povedal: „Je dokonané.“ Naklonil hlavu a odovzdal ducha. **(VŠETCI DOMA UROBÍME ZEMNÚ POKLONU)** **31** Keďže bol Prípravný deň, Židia požiadali Piláta, aby ukrižovaným polámali nohy a sňali ich, aby nezostali telá na kríži cez sobotu, lebo v tú sobotu bol veľký sviatok. **32** Prišli teda vojaci a polámali kosti prvému aj druhému, čo boli s ním ukrižovaní. **33** No keď prišli k Isusovi a videli, že je už mŕtvy, kosti mu nepolámali, **34** ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hneď vyšla krv a voda. **35** A ten, ktorý to videl, vydal o tom svedectvo a jeho svedectvo je pravdivé. On vie, že hovorí pravdu, aby ste aj vy uverili. **36** Toto sa stalo, aby sa splnilo Písmo: „Kosť mu nebude zlomená.“ **37** A na inom mieste Písmo hovorí: „Uvidia, koho prebodli.“ **38** Potom Jozef z Arimatey, ktorý bol Isusovým učeníkom, ale tajným, lebo sa bál Židov, poprosil Piláta, aby

mu dovolil sňať Isusovo telo. A Pilát dovolil. Išiel teda a sňal jeho telo. **39** Prišiel aj Nikodém, ten, čo bol kedysi u neho v noci. Priniesol asi sto libier zmesi myrhy s aloou. **40** Vzali Isusovo telo a zavinuli ho do plátna s voňavými olejmi, ako je u Židov zvykom pochovávať. **41** V tých miestach, kde bol ukrižovaný, bola záhrada a v záhrade nový hrob, v ktorom ešte nik neležal. **42** Tam teda uložili Isusa, lebo bol židovský Prípravný deň a hrob bol blízko. (Jn 18,1-19,42)

I skončávšusja Jevánhel'iju, pojem: Sláva dolhoterpíňiju Tvojemú Hóspodi.

Antifón (12.) Hlás 8:

Sijá hlahólet Hospód' Judéom: Ľúďije Mojí, čtó sotvorích vám? Ilí čím vám stužích? Slipcý vášja prosvitích, prokažénnyja očístich, múža súšča na odrí vozstávich, Ľúďije Mojí, čtó sotvorích vám? I čtó Mí vzdáte? Za mánnu želč: za vódu ócet: za jéže ľubíti Mjá, ko Krestú Mjá prihvzdíte. Ktomú ne terplú próčeje, prizovú Mojá jazýki, i říji Mjá proslávjat so Ot-cém i Dúchom: i Áz ím dáruja život víčnyj.

Dnés cerkóvnaja zavísa na obličéňije bezzakónnych razdirájetsja, i sólnce lučý svojá skryvájjet, Vladýku zrjá raspinájema.

Zakonopolóžnicy Izráilevy, Judéje i fariséje, lík apóstoľskij vopijét k vám: Sé Chrám, Jehóže vý razoríste, sé Áhnec, Jehóže vý raspjáte, i hróbu predáte: no vlástiju Svojéju voskrése. Ne ľstítejsja Judéje: Tój bo jésť, Íže v móri spasýj i v pustýni pitávýj: Tój jésť Život, i Svít, i Mír mírovi.

Sláva: Bohoródičen: Rádujsja Vratá Carjá slávy, jáže Výšnj Jedin prójde, i páki zapečatlínna ostávi vo spaséňije dúš nášich.

I nýňi: Tójže.

Sidálen, hlás 8: Jehdá predstál jesí Kajáfi Bóže, i predálsja jesí Pilátu Sudíjé, nebésnyja síly ot strácha pokolebášasja. Jehdá že voznésjsja jesí na drévo, posredí dvojú razbójniku, vminílsja jesí s bezzakónnymi Bez-hríšne, za jéže spastí čelovíka: Nezlobíve Hóspodi, sláva Tebí.

Antifón (15.) Hlás 6:

Dnés vísit na drévi, íže na vodách zémľu Povísivýj: vincém ot téréňija oblahájetsja, Íže ánhelov Cár: v lóžnuju bahranícu oblačájetsja, Oďivájaj nébo óblaki: zaušéňije priját, Íže vo Iordáňi Svobodívýj Adáma: hvodďmí prihvzdísja Ženích Cerkóvnýj: kopijém probodésja Sýn Ďívy. **Poklaňá-jemsja strastém Tvojím Christé. Poklaňá-jemsja strastém Tvojím**

Christé. Poklaňajemsja strastém Tvojím Christé. (VŠETCI SA KLANIAME.) Pokaží nám i slávnoje Tvoje Voskresěnije.

Ne jáko Judéje prázdnujem: íbo Páscha náša za ný požrésja Chris-tós: no očistim sámi sebe ot vsjákija skvérny, i čísti pomólimsja Jemú: Voskresní Hóspodi, spasí nás jáko Čelovikoľúbec.

Krést Tvój, Hóspodi, i žízň i zastupléňije ľúdem Tvojím jěšť, i náň naďjuščasja, Tebé Raspjátaho Bóha nášeho pojém, pomíluj nás

Sláva: Bohoródičen: Víďašči Ťá visíma Christé Tebé Róždšaja, vopi-jáše: Čtó stránnoje jěže víždu tájinstvo Sýne Mój? Káko na drévi umiráje-ši Plóťiju vodružén, Žízni podáteľu.

I nýňi: *Tójže.*

Sidálen, hlás 4: Iskupíl ný jesí ot klátvy zakónnyja, Čestnoju Tvojěju Króviuju, na Krestí prihvodzívajsja, i kopijém probódšja, bezsmértije istočil jesí čelovíkom, Spáse náš, sláva Tebí.

Spoločne sa modlíme:

Pane Isuse Christe, Syn živého Boha, ktorý si bol pre nás ukrižovaný, aby si nám otvoril zasľúbené kráľovstvo svetla a života, Tvoje ruky rozpäté na dreve Kríža sú svedectvom o otvorenej Božej náruči pre nás a pre celý svet. S dôverou a láskou Ťa teda prosíme: požehnaj našu zem a všetkým, ktorí ju spravujú a prijímajú rozhodnutia, daruj zodpovednosť a múdrosť. Posilňuj tých, čo sa boja a sú si neistí. Poteš všetkých zarmútených a daruj im nádej. Dotkni sa svojimi prebodnutými rukami všetkých chorých a daruj im zdravie. Požehnaj lekárov, zdravotníkov, lekárnikov, vojakov, policajtov, predavačov a vôbec všetkých, čo v týchto dňoch pomáhajú bližným. Pane Isuse, Ty si nám dal svoje prečisté Telo a svoju drahocennú Krv ako večeru večného života; prosíme Ťa, aby sme ich mohli v čo najbližšej dobe prijímať spoločne s našim vladykom, s našimi duchovnými otcami a s všetkými bratmi a sestrami v našich chrámoch. Pán Života a Kráľ Slávy, prived' aj našich zosnulých do svojej radosti. Lebo Tebe a Tvojmu Otcovi, ktorý je bez počiatku, a Tvojmu oživujúcemu Duchovi vzdáváme chválu na veky vekov. Amen.

Čestníjšuju Cheruvím i slávňijšuju bez sravněňija Serafím, bez istľíňija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu, Ťa veličájem.

Hospodi Iisúse Christé, Sýne Bóžij, molítv rádi Prečístyja Tvojejá Mátere, síloju čestnáho i životvorjáščaho Krestá, molítvami prepodóbných i bohonósnych otéc nášich, i vsích svjatých, spasí nas hrišnych.

---požehnané vladykom Jurajom